

Boerderijnummer	5.2.330
Erfnaam	Elsener Molen en Molenaarshuis
Oudste vermelding	ca 1842
Huidig adres	Plasdijk 4

Historie boerderij

De Elsener boeren zullen omstreeks 1842 zeer verheugd zijn geweest dat ze voortaan hun rogge en andere granen in hun eigen buurtschap konden laten verwerken tot meel of ander veevoer. In dat jaar werd namelijk de door wind aangedreven stellingmolen "Vreest niet" gesticht.

Toch moet deze molen niet de eerste in Elsen zijn geweest. Ver voordat de windmolens in zwang waren, vond in onze streek het malen van granen plaats met behulp van door waterkracht voortgedreven watermolens. We kunnen er vanuit gaan dat Elsen ook zo'n waterradmolen heeft gehad. Dit valt af te leiden uit de boerderijnaam "Möllnkolk" die was afgeleid van Groot Meulenkolk aan de Holtdijk (5.2.390) in de buurt waarvan in vroegere tijden in de Holtdijksbeek een molenkolk met een waterradmolen was.

Na het in verval raken van waterradmolens, omstreeks het begin van de 19^e eeuw, waren de Elsense boeren aangewezen op de molens van Rijssen, Markelo en Goor. Dat was in die tijd, gezien de afstanden en de moeilijk begaanbare wegen, een hele onderneming. Dit en de stijgende behoefte aan veevoer bracht enkele Elsense boeren, evenals die in andere buurtschappen, tot het initiatief om dicht bij huis een eigen windmolen te stichten.

Op 23 oktober 1840 werd Z.M. Koning Willem II door zijn staatssecretaris van de plannen voor de bouw van een molen te Elsen op de hoogte gebracht. De goedkeuring door het ministerie van Binnenlandse Zaken en Financiën kwam af op 26 mei 1841. Uiteindelijk werd op 11 juli 1841 door de Gedeputeerde Staten van Overijssel een vergunning voor het bouwen van een molen verleend aan Jan Sprokkereef.

De windkoren- en pelmolen mocht gebouwd worden op markegrond op de zogenaamde "Schierbolk", 75 el van de nieuwe school (de huidige hervormde kerk) en 50 el uit de weg Goor-Rijssen.

De molen in vol ornaat omstreeks 1930

Stichting van de molen

Het initiatief voor het stichten van de molen ging uit van een driemanschap: Jan Sprokkereef (landbouwer), Albert Herm Boskamp (hoofd der school te Elsen) en Egbert Hartgerink (landbouwer). De initialen van dit drietal (JSR, AHBK en EHR) en het jaar van bouwen (1842) staan vermeld op de gevelsteen naast de oorspronkelijke inrit van de molen, net boven de bestrating. De gevelsteen is helaas niet al te duidelijk meer, maar is met enige inspanning nog wel te lezen. De naam die door de stichters aan de molen gegeven werd was: "Vreest niet". Een naam die in Elsen nooit echt is ingeburgerd en bij navraag blijkt dat weinigen in de buurtschap weten, dat de molen zo heet.

De samenstelling van het driemanschap was opvallend te noemen, namelijk twee boeren en een hoofdonderwijzer. Jan Sprokkereef was telg uit een kapitaalkrachtige en invloedrijke familie die woonde op het dichtbij gelegen erve Wolters. Albert Herm Boskamp was bovenmeester van de in 1835 ontstane fusieschool uit de vroegere markenscholen van Herike en Elsen. Naast onderwijzer was hij landbouwer in Herike en grootgrondbezitter. Egbert Hartgerink was geboren in Lochem en kwam in 1843 vanuit Goor in Elsen wonen. Aannemelijk is dat hij aanvankelijk de beoogd molenaar op de nieuwe molen was. Hij is dat echter niet geworden, zijn nageslacht werd echter vele jaren later wel de eigenaar van de molen.

De Elsenese molen werd helemaal uit baksteen opgetrokken. Het werd een ronde stenen molen van een merkwaardig model, enig in zijn soort. Hij werd tot plus minus twee meter boven de stelling vrijwel cilindrisch opgemetseld en daar boven getailleerd. Aan de onderkant is het muurwerk van de ongeveer 17½ meter hoge molenromp één meter dik. Meer naar boven wordt de muur geleidelijk minder zwaar, maar bovenaan is de muur toch nog 30 cm. dik.

De molen omstreeks 1935

De stenen moesten enigszins gebogen gebakken worden. Daartoe werd ter plaatse een veldoven gesticht die oostelijk van de kruising Holtdijk-Plasdijk moet hebben gestaan. De benodigde leem werd opgegraven langs de rand van de Leetink Es. De vele turf die als brandstof voor de oven benodigd was werd dagelijks aangevoerd door "Piet Geije", die in een boerderijtje nabij de latere Volkshogeschool woonde. Geije moest twee keer per dag met twee achter elkaar gekoppelde wagens, die door twee paarden werden getrokken, naar de turfhaven in Almelo. Met dit transport, dat voor een deel over slechte zandwegen voerde, verdiende

Geije 60 cent per dag.

Op de holling van 21 december 1842, gehouden bij Wolters, konden de markegenoten, die geen bezwaar hadden tegen grondverkoop ten behoeve van de molen, het niet eens worden over de verkoop van markegrond voor een molenaarshuis, waarvoor men 20 roeden nodig had. (Eén roede is één are is 100 m²).

Eigendom en bemensing

De molen was aanvankelijk eigendom van Jan Sprokkereef. Pas in 1861 werd molenaar Jan Willem Grevink, afkomstig uit Holten, voor de helft eigenaar. En in 1867 werd hij waarschijnlijk volledig eigenaar van de molen en van een huisje dat eerst ook eigendom was van Sprokkereef. Dat huis werd in 1879 gesloopt omdat de familie Grevink enkele jaren daarvoor zelf al een eigen molenaarshuis had gebouwd. Over het gesloopte huis doet nog steeds een anekdote, die indertijd vaak door Herman Hartgerink werd verteld, de ronde:

Een jongen van een jaar of tien die het lege molenaarshuis passeerde, kwam dodelijk verschrikt binnen rennen met de melding dat er licht brandde in de lege molenaarswoning. Het kon niet anders of de geest van 'Mulders Geeske', de vrouw van molenaar Grevink die in 1872 was overleden, waarde daar rond. Zijn oudere broer, die nergens bang voor was, ook niet voor Geeske, ging kijken want hij wilde haar nog wel eens spreken. Echter het bleek slechts het schijnsel van de maan dat weerspiegelde in de ruiten van het oude huis waar broertje zo van geschrokken was...

Zoon Gerrit Jan Grevink, naderhand getrouwd met buurmeisje Jenneke Hegeman, werd in 1873 de opvolger. Dit terwijl een andere zoon Jan Willem getrouwd met de molenaarsdochter Looman uit Markelo, in 1880 een molen begon in Herike. Het jaar daarop, in 1881, werden molen en huis in Elsen voor f 4800,- verkocht aan de familie Garssen, met dien verstande dat in 1884 alles op naam kwam van Egberdina Antonia Leferink die buiten gemeenschap van goederen getrouwd was met Berend Garssen. Zij was afkomstig van de boerderij Peters in Stokkum. Enkele jaren later, in 1891, kocht zij van de familie Grevink ook

11-08-1904

Op donderdagnamiddag circa 4 uur, is door onbekende oorzaak, brand uitgebroken in het woonhuis van B. Garssen, molenaar te Elsen, welk huis met bijna de geheele inboedel – hieronder één vet varken en twee kleinere – geheel verbrand is. Een paard, een koe en een zeug met 10 biggen zijn gered.

Door de gunstige wind, bleef de dichtbij staande molen behouden. Garssen en zijn vrouw hebben zich, bij de gedane pogingen tot redding, dermate verwond, dat heilkundige hulp van Dr. Wanrooij alhier moest worden ingeroepen. Alles was hoewel laag, verzekerd bij de onderlinge brandwaarborgmaatschappij voor Molenaars.

Aanbesteding

Op Maandag 12 September 1904, des namiddags 4 uur; zal in 't Hotel Meenderink te Goor worden aanbesteed:

Het bouwen van een Woon-, Winkelhuis en Bakkerij bij de Molen te Elsen.

Voor rekening van den Heer B. Gerritsen (moet zijn Garssen) te Elsen.

Bestek en tekening in bovengenoemd Hotel ter inzage vanaf 7 September a.s.

Inlichtingen verstrekt

A.H. Jalink te Goor.

de molen met molenaarshuis in Herike. In dat zelfde jaar stichtte ze bij de molen in Elsen nog een huisje dat echter in 1905 al weer werd gesloopt. Het grote molenhuis is in 1904 afgebrand; het werd toen in 1905 vervangen door nieuwbouw van huis, bakkerij en winkel. Het was maar goed dat alle onroerend goed op naam stond van mevrouw Garssen-Leferink, want op 4 juli 1907 werd haar man B. Garssen failliet verklaard. In 1910 vertrok de familie Garssen naar hun molen in Herike, waarna ze de Elsener molen met huis voor f 6000,- verkochten aan molenaar Hermus, die tot dat moment molenaarsknecht was in Herike. Rond die periode werden de kap en het gangwerk van de Elsense molen door brand verwoest. Voor de herbouw werd in Duitsland een molenskap met gangwerk aangekocht. De kap was echter te klein en om dat probleem op te lossen, werd de romp hoger en taps opgebouwd. De stenen romp kreeg daardoor een hoogte van 18 meter en de wieken een vlucht van 24 meter. Ook de maalstenen werden toen vernieuwd.

De nieuwe molenaarsfamilie Hermus, afkomstig uit Brabant, was katholiek en dat gaf in die tijd wel wat problemen en aanpassingsmoeilijkheden in het protestantse Elsen. Vooral mevrouw Hermus kon moeilijk wennen in het Elsense. Bovendien was de katholieke kerk ver weg in Goor wat in die tijd een hele afstand was over slechte wegen. In 1915 ging de familie Hermus terug naar het zuiden om daar het molenaarsvak op een nieuw aangekochte molen voort te zetten.

Hermus bracht in de molen hier en daar wat spreuken aan; één ervan luidt:

*Het molenaarsleven
heeft God gegeven
Maar werken op zondag en bij nacht
Heeft de duivel er bij gebracht*

14-05-1919

Maandagvoormiddag werd door onze gemeente-veldwachter van Hemert alhier aangehouden zekere T.S., volgens zijne opgave wonende te Deventer, verdacht van oplichterij. Deze persoon zou, volgens geruchten, bij den molenaar H. en den bakker J. te Elsen, in kwaliteit van graancontroleur f. 15.- en f. 10.- hebben los geklopt, onder voorwendsel daarvoor zijn fiets te willen laten repareren. Maandagmorgen had hij, met dezelfde praatjes, ook f 10 opgestreken bij de wed. W.D. in het dorp, welke hij later heeft moeten teruggeven. Nadat de veldwachter met S. een bezoek had gebracht bij voornoemde personen te Elsen heeft hij hem overgegeven aan den gemeenteveldwachter en een marechaussee uit Goor, alwaar volgens geruchten ook met S. zoo iets is voorgevallen. Daar hij vroeger als graancontroleur nog al eens met bakkers en molenaars in aanraking kwam en deze van ontslag niet wisten, heeft hij dezen zijn geluk(?) eens beproefd en bij enkelen met gunstig gevolg.

Hendrik Hartgerink, kleinzoon van Egbert Hartgerink de mede-oprichter van de molen, kocht ten behoeve van zijn zoon Berend Jan omstreeks 1915 de molen met huis voor de prijs van f 6000,-. Het huis werd vernieuwd en er kwam een nieuwe schuur. Berend Jan (geboren in 1895) kende het vak omdat hij jarenlang als knecht op de molen had gewerkt. Hij bracht de kneepjes van het molenaarsvak over op z'n jongere broer Herman (geboren in 1902).

9-7-1935

Een der mooiste windkorenmolens, de laatste in onze gemeente, is men bezig af te breken. Deze prachtige windmolen, eigendom van de familie Hartgerink te Elsen, een sieraad van het heele landschap heeft men, ondanks de bemoeiingen van onzen burgemeester, ingesteld bij de "Hollandsche Molen" niet kunnen behouden. Het slooperswerk is reeds begonnen.

Omdat Berend Jan iets anders in het leven wilde, nam Herman het roer op de molen over en werd in 1929 eigenaar van de molen. Zijn broer Jan Hendrik (geboren in 1906) kreeg de molenaarswoning, waarin hij een kruidenierszaakje dreef, op naam. Dit kruidenierszaakje is in 1972 door bakker Henk Jansen overgenomen en samen met de bakkerij van Jansen als buurtsuper verder gegaan.

Technische ontwikkeling

In de jaren twintig van de vorige eeuw werd er een dieselmotor in de molen geplaatst. De niet meer gebruikte wieken waren in verval geraakt ook al omdat de onderhoudskosten erg kostbaar waren. In 1932 werden de wieken van de molen gehaald en ook de stelling was overbodig geworden. Uit de onttakelde molen werden zeven jaar later de kamwielen en drijfassen verwijderd, omdat er meer opslagruimte nodig was.

De molenromp werd als silo gebruikt. De muren lieten echter veel vocht door. Daarom werden de muren opnieuw gevoegd, maar dit had niet het gewenste resultaat. Vervolgens werd het bovendeel van de molen bepleisterd en van een bitumenlaag voorzien om het vocht te weren. Ook de kap werd afgedekt om zo de opslagruimte optimaal te kunnen benutten. Ook werden andere bedrijfsruimtes tegen de molenromp aangebouwd. Dit alles droeg niet bij aan het esthetisch aanzicht van de molen.

Bestemmingswijziging

De laatste molenaar Henk Hartgerink, zoon van bovengenoemde Herman, heeft nog enige tijd naar alle tevredenheid van de klanten in Elsen op de molen gewerkt als veevoerhandelaar. Maar de algemene tendens van schaalvergroting in deze branche en gebrek aan opvolging heeft Henk Hartgerink in 2002 doen besluiten zijn bedrijf te beëindigen en het molencomplex te verkopen.

De molen zonder wieken maar met pakhuis omstreeks 2005

Eigenaar werd toen de firma Pongers uit Rijssen en kort daarop de projectontwikkelaar T en R Invest van H. Maassen van den Brink uit Borne. Deze had in 2003 het plan de wiekenloze molen -die ondertussen rijksmonument was geworden- om te bouwen tot een drie verdiepingen hoog kantoor en er een dienstwoning in historische stijl bij te bouwen. De gemeente was akkoord met de plannen en de ontwikkeling werd voorbereid.

Het tij zat echter tegen en in 2012 werd de molen geveild. Koper werd het bouwbedrijf Koebrugge uit Holten. Deze heeft plannen om de molen bedrijfsmatig in te richten en er een grondgebonden huis bij te bouwen.

Het molenaarshuis en schuur (gebouwd in 1915) werden in 1995 gekocht door Janet Welmer, nicht (oomzegger) van Henk Hartgerink. Er werd omstreeks 1997 een nieuw huis gebouwd enkele tientallen meters westelijker. Het oude te slopen molenaarshuis werd omstreeks 1999/2000 verkocht aan Arjan Veneklaas, die op dezelfde plaats een nieuwe woning heeft laten bouwen.

Bewoners “erf Elsener molen”:

► Eerste bewoner van het huisje, dat mogelijk omstreeks 1852 achter de Elsener molen door toenmalige eigenaar Jan Sprokkereef van Wolters (5.2.470) werd gesticht, was de korenmolenaar Jan Willem Grevink (1815-1873), afkomstig uit Holten. Hij had eerst tijdelijk ingewoond bij Wolters. Hij trouwde in 1847 te Warnsveld met Geesken Lebbink (1822-1872) uit die plaats. In het zelfde jaar overleed Jan Willem's vader Gerrit Jan Grevink (1785-1847) die samen met zijn vrouw Egberdina Grevink-Overmas de laatste tijd van zijn leven bij zijn zoon in Elsen doorbracht. Egberdina overleed in 1850.

Molenaar Berend Garssen omstreeks 1917

Jan Willem Grevink en Geesken Lebbink kregen in Elsen 11 kinderen: Gerritdina (1847-1939) die in 1888 trouwde met Hendrik Jan Hegeman op Plaslammert (5.2.420), Johanna Hendrika (1849-1936) die in 1875 trouwde met de molenaar Gerrit Jan Weggeman uit Nijeveen (Dr.) en naar Wierden is verhuisd, Gerrit Jan (*1851) die de opvolger op de molen zou worden, Hendrika (1852-1928) die in 1880 trouwde met de bakker Willem Dollekamp in Markelo, Egberdina (1854-1933) die in 1878 trouwde met de Lochemse winkelier Derk Jan ten Broeke, Jan Willem (1855-1857) die jong overleed, Geesje (1857-1949) die in 1889 huwde met de tuinman Harmen Dieperink en in 1894 hertrouwde met de weduwnaar Gerrit Hendrik Wilgenhof, een levenloos kind (1859), Jan Willem (1860-1930) die in 1880 trouwde met de dochter van de Markelose molenaar Geertruida Hendrika Looman, toen de Heriker molen (Hericke 3.3.055) stichtte en in 1888 hertrouwde met Gerritje Gijmink van erve Kooijman, Hendrik (1862-1948) die in 1886 te Wierden trouwde met Maria Koers en molenaar in Den Ham werd en Albert (1865-1903) die korenmolenaar op de molen van Weggeman in Wierden werd, maar in 1903 bij het omwaaien van deze molen om het leven kwam.

Een aantal jaren voor de afbraak van het huisje achter de Elsener molen omstreeks 1879, verhuisde de familie Grevink naar een, mogelijk omtrent 1870, nieuwgebouwd huis voor de molen.

► Opvolger Gerrit Jan Grevink (1851-1904) trouwde in 1876 met Jenneken Hegeman (1852-1928), afkomstig van Groot Aaftink (5.2.230). Zij kregen 3 kinderen: Jan Willem (1876-1945) die in 1901 in Goor

trouwde met Johanna Maria Caarels, Gerrit Jan (1879-1901) en Gerrit Hendrik (*1881). Omstreeks 1882 vertrok de familie Grevink-Hegeman naar Goor.

► Nieuwe bewoners van het molenaarshuis in 1882 werd de uit Vorden afkomstige molenaar Berend Garssen (1854-1940). Hij trouwde in 1883 te Markelo met de op Peters in Stokkum geboren Egberdina Antonia Leferink (1856-1906). Zij kregen 5 kinderen, waarvan 1 kind levenloos werd geboren en 2 zonen kort na de geboorte overleden. Van hun zonen Berend Jan (*1885) en Hendrik Jan (1888-1976) was de eerste de beoogde opvolger op de molen. Hendrik Jan verhuisde naar Oud-Leusen, alwaar hij van de familie Spiegel een molen kocht. Hij trouwde in 1913 in Dalfsen met Engelbarta Geziena Wolters.

► Berend Jan Garssen (1885-1964) trouwde in 1907 met Harmina Wibbelink (1882-1972), geboren als dochter van Hermannus Wibbelink en Antonia Wissink op Ni'jkamp/de Kleine Plegt in Herike (Hericke 3.2.020). Vader en moeder Wibbelink waren in 1888 naar respectievelijk Rijssen en Deventer vertrokken. Harmina was daardoor opgevoed op Rietman in de Achterhoek, waar haar grootmoeder vandaan kwam. Berend Jan en Harmina kregen in Elsen 2 kinderen. Egberdina Antonia Garssen werd geboren in 1908; zij huwde in 1934 met Hendrik Jan Brunnekeef (Hendrik van de Jager op café Hoekman, "De Zon"). Berend Harmannus (Herman) Garssen werd geboren in 1909; hij zou naderhand de opvolger op de Heriker molen worden; hij overleed in 2001. Omstreeks 1909 vertrok de familie Garssen-Wibbelink met vader Berend Jan naar de molen met muldershuis in Herike (Hericke 3.3.055).

► Na de familie Garssen kwam de molenaarsfamilie Hermus het Elsener molenaarshuis bewonen. Hiervoor woonde de familie kort op het Heriker muldershuis. Johannes Arnoldus Hermus (1882-1966) was geboren in Zevenbergen (NB). Hij trouwde in 1908 te Wamel (Gld) met Johanna van der Geyn (1886-1954) uit die plaats. Het paar kreeg in Elsen 4 kinderen: Antonia Grada (1909-1994), Grada Antonia (1910-1992), Petronella Francina (*1912) en Gijsbertus Hendrikus (*1913). De familie vertrok in 1915 naar Nieuw-Vossemeer (NB); later werd Kruisland (NB) de woonplaats.

Herman Hartgerink (*1902) en Hanna ter Horst (*1904) in 1929

► In 1915 kwam de familie Hendrik Hartgerink op het molenaarshuis. Hendrik Hartgerink (1859-1919), geboren op Groot Meulenkolk (5.2.390), was in 1885 getrouwd met Gerhardina Mensink (1864-1941) van de Plashinne (5.2.410). Het paar woonde aanvankelijk op Groot-Meulenkolk maar verhuisde omstreeks 1892 naar Baargman en vandaar in 1909 naar Klein Aalbrink (5.2.520). Ze hadden in totaal 8 kinderen gekregen. Hiervan kwamen er 4 mee naar het molenaarshuis. Zoon Herman (1902-1982) werd de opvolger op de molen. Zoon Berend Jan (1895-1957) werd voorlopig ook molenaar. Hij trouwde in 1916 met Hendrika Wolthuis (Dika, *1896) van Oonk (5.3.030). Zij verbleven eerst nog enkele jaren in Elsen op "de Mölle" en vertrokken ca. 1920 naar Deventer om naderhand nog naar Apeldoorn te verhuizen. In Elsen werden nog hun kinderen Jan Hendrik (Jan, *1917) en Gerhardina Geertruida (Gerda, 1919-2007) geboren. Dochter Hendrika Gerhardina (Dina, 1898-1990) trouwde in 1921 met de bakker Gerrit Jan Aanstoot; zij begonnen de bakkerij/winkel "Lokget" in het Markelosebroek. Zoon Jan Hendrik (Hendrik, 1906-1990) werd molenaar en naderhand ook kruidenier; hij bleef ongehuwd wonen in het molenaarshuis, dat ondertussen met een kruidenierswinkel werd uitgebreid.

► Molenaar Herman Hartgerink (1902-1982) trouwde in 1929 met Johanna Egberdina ter Horst (Hanna, 1904-1987) van "de Morre" uit Wiene. Zij kregen 3 kinderen: Hendrika Johanna (Dika, *1933) die in 1959 trouwde met Gerrit Jan Welmer uit Verwolde (Laren), naar Rijssen verhuisde en later in Wierden is gaan wonen, Hendrik Jan (Henk, *1938) die vooreerst op het molenaarshuis bleef en Gerhardina (Gerda, *1944) die in 1967 trouwde met de op Oolbrink in Stokkum (Stockum 2.2.150) geboren Herman Menkhorst en zich uiteindelijk in Lienden in de Betuwe vestigde.

Herman en Hanna zijn elk tot in het jaar van hun overlijden op het molenaarshuis blijven wonen.

► Henk Hartgerink (*1938) zette de intussen ontstane meelhandel voort. Hij trouwde in 1966 met Janna Gerritdina Paalman (1944-1971) uit de Markelose Dijkerhoek. Zij gingen wonen in een afzonderlijk deel van het intussen verbouwde molenaarshuis.

Na het overlijden van Janna hertrouwde Henk in 1977 met Gerry Aman uit Vriezenveen. Zij verhuisden toen naar Rijssen.

► Na het vertrek van Henk Hartgerink verhuurde zijn oom Hendrik het door Henk verlaten deel van het molenaarshuis.

Van 1977 tot 1980 verbleven hier het pas getrouwde stel Henk Bomans-Gerdi Tjoonk. Henk was afkomstig van de "Blikstege" en Gerdi, dochter van broodbakker Jan Tjoonk, kwam uit Markelo-dorp. Zij verhuisden naar de Wondaalstraat in Markelo.

23-4-1986 *Elsen stond op de kop*

Heel Elsen stond op de kop. Bakkersknecht Pleune had een gokje gewaagd. Het had grote gevolgen. In "wedden dat" won hij niets minder dan een heuse automobiel ter waarde van ruim f 16.000.

Elsen was er wel even stil van, maar toen werden er ook meteen plannen gesmeed voor een groot buurtschapsfeest. "Prachtig dat het geen geldbedrag is, maar een auto", vertelde de glunderende winnaar. "Anders moet je een kwart naar de belasting brengen."

De heer Pongers van Ford-dealer Noordegraaf in Hengelo en Goor kwam de populaire Fiësta afleveren. De hele buurt was uitgelopen om de auto van bakker Jansen naar het huis van de prijswinnaar te duwen. Wat deze prijs betekent is moeilijk in woorden uit te drukken. Zowel bakker Pleune als zijn vrouw hebben geen rijbewijs. Maar ze zijn er allebei mee bezig. Intussen moet zij nog wel elke dag met de fiets naar het station in Rijssen voor de trein naar Deventer.

Hierna kwam de uit Goor afkomstige Jan Meijers hier wonen samen met de op Schöppert in Stokkum (2.1.110) geboren Joke Eertink. Zij woonden hier van 1980 tot 1990 en verhuisden toen naar Goor.

Volgende huurders in 1990 waren de uit Rietmolen afkomstige Ewald Tenhagen en echtgenote Bernadette Heijmer uit Hengevelde. Ook dit stel was pas getrouwd. Het gezin vertrok in 1993 naar Lochem om later naar de Slaapweg in Geesteren (Gld.) te verhuizen.

Kort woonden hier toen Hendrik Mensink en echtgenote Grada Weijnsink afkomstig van de Natterse boerderij "ImkersJan". Zij verhuisden in 1953 naar Pinkert (KoekBerendjan) en na enkele jaren naar Rijssen.

Molenaarshuis in 1997

De laatst vertrekkende huurder was de uit Rijssen afkomstige bakker Rinne Pleune. Hij was knecht bij bakker Jansen (5.2.400). Na een verblijf van ruim een jaar verhuisde hij naar Goor.

► In 1995 nam de in Rijssen geboren Janet Welmer (*1965), dochter van Gerrit Jan en Dika Welmer-Hartgerink, samen met Aad van der Spuy met wie zij toen trouwde, intrek in het huis.

Er werd rond 1997 een nieuw huis gebouwd ten westen van het oude huis. Dit oude huis werd toen verkocht.

Na enige jaren samen te zijn geweest scheidden Janet Welmer en haar man. Deze laatste verliet toen de woning.